

[Ole Olsen.]

fundet sted. Jeg har meget svært ved ikke at synes, at den rationalisering, vi har lavet i detailhandelen, er gået for langt. Jeg tror i og for sig, vi er kommet for langt i rationaliseringen i købmandshandelen. Selvfølgelig er jeg da opmærksom på, at man har nedbragt avancerne i købmandshandelen ganske væsentligt. Jeg er somme tider imponeret over, hvor lave avancer vore købmænd egentlig har, i hvert tilfælde på en række varer, kolonialvarer osv. Men det er jo sket ved, at omkostningerne er væltet over på kunderne i stor stil, det er sket ved, at det er meget vanskeligt for folk, der ikke har biler, at komme til at købe ind. Jeg mener som sagt, at her er vi gået for langt.

Jeg kan godt have svært ved at se, hvordan vi kan komme til at gå for langt andre steder. Men jeg vil godt have det undersøgt meget grundigt. Jeg er da godt klar over, at inden for sådan noget som håndværk og den mindre industri har man ikke den samme problematik som inden for detailhandelen. Men denne vidtgående rationalisering vil jeg godt have vi er på vagt over for. Nu siger man noget pænt om nærbutikker i lovforslaget. Jeg vil da godt i udvalget have undersøgt, om det nu også bliver til gavn for nærbutikkerne og ikke i virkeligheden til skade for nærbutikkerne.

Der står i § 1, at investeringerne specielt skal have sigte på at forøge effektiviteten, og det lyder da smukt og godt med at forøge effektiviteten, men jeg vil godt have kigget lidt nærmere på og have svar fra ministeren på, hvad det drejer sig om. Vi befinder os også i en arbejdsløshedssituation, og hvis denne lov skal være medvirkende til at fremkalde forøget arbejdsløshed i dette land, at få nedlagt jobs, ja, så er jeg næsten nødsaget til at sige, at så må vi nok tage et meget kraftigt forbehold. Hvis handelsministeren ikke her eller under udvalgsarbejdet kan afkræfte min frygt i den retning, så vil jeg sådan set være bange for, det vil være så afgørende for os, at vi kan risikere at gå hen og stemme imod et lovforslag, som vi i øvrigt, set fra mange andre synspunkter, ser på med stor sympati.

Rent teknisk vil jeg også godt kigge på sådan noget som, om denne 200.000 kroners grænse nu er en tilpas grænse. Jeg ved ikke, hvem der har fundet på beløbet; umiddel-

bart forekommer det mig, at det er en meget lav garantikapital at gå ned til. Men det er noget, vi kan se på.

Jeg kan altså tilsige en, skal vi kalde det nogenlunde velvillig behandling i udvalget.

Burgdorf (KF):

Da mit partis ordfører i denne sag ikke kan være til stede, har jeg lovet at sige noget på partiets vegne. Jeg må udtrykke min forundring over, at forligspartierne er så vældig begejstrede for dette lovforslag. Det er efter min opfattelse ikke noget, de lige har fundet på nu, det er en udbygning af en tidligere lov. Men lad det være. Jeg kan altså ikke dele begejstringen for dette. Nu kan det godt være, jeg får skyld for at være erhvervsfjendtlig, men det modsatte er tilfældet. Vi mener, at erhvervslivet bør hjælpes og bør hjælpes på en helt anden måde end ved det lapperi, man forsøger her. Man må, som også fremskridtsmanden sagde det, sætte omkostningerne ned, hjælpe erhvervene med at få omkostningerne ned; det er den vej, man skal, og ikke den anden vej.

Det er udmærket, at man kan få lån til etablering, men hvad hjælper det, når omkostningerne er så store, at man må gå fra virksomheden senere. Jeg mener for øvrigt også, at i dag ligger de naturlige pengeinstitutter inde med så mange penge, at der er mulighed for at klare lånene ad den vej. Man råber jo op om, at vi har sparet alt for meget op, og der er ingen, der ønsker at låne.

Jeg skal bare konstatere, at vi kan ikke medvirke til dette lovforslag.

Fuglsang (DKP):

Jeg er også i den situation, at jeg erstatter mit partis ordfører, og så langt kan jeg være enig med den foregående ordfører, at jeg ikke just føler trang til at råbe hurra for lovforslaget. Men på den anden side, så kan jeg godt se, at der er et behov for en vis form for støtte, sådan som forslaget også omtaler, til en hel række virksomheder. I så henseende behøver man jo ikke at læse ret meget i aviserne eller færdes så forfærdelig meget på vore gader og stræder, uden at man næsten for hvert skridt ser understreget behovet for en eller anden form for